

Aval a la nova immersió, amb dubtes

Expertes alerten que és massa laxa en l'ús del català, fet que Ensenyament nega

Manifestació per l'escola catalana ■ J.R.

Els partits, convocats per Torra a la taula de diàleg el 16-N

El govern diu que Borrell és un obstacle

Racó d'en **Margarit**

Nou telèfon
93 790 61 01
Passeig Callao, 15 - Platja Mataró

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 25 d'octubre del 2018. Any XLIII. Núm. 14800 - AVUI / Any XL. Núm. 13670 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P10,11

Francesc Homs. Advocat, exconseller de la Presidència i exportaveu del govern

“L'Estat està corcat”

REPRESSIÓ • “Si l'Estat necessita anar perseguint la gent, vol dir que té molt poca capacitat de convèncer”

JUDICI • “Els únics que practiquen la violència desproporcionada, i ho demostrarem, són ells”

PRESOS • “Acusar-los de tenir privilegis no és només de perdedors, sinó de covards, i una temeritat”

L'ESPORTIU

Rafinha fent el gol que va obrir ahir el marcador al Camp Nou ■ EFE / ALEJANDRO GARCÍA

Sense Messi també guanyen

El Barça derrota l'Inter (2-0) i té els vuitens de la Champions a tocar

Nacional

P12

Maragall: “Cal la mediació exterior”

El conseller matisa la seva posició en una entrevista a El Punt Avui TV

EL PUNT AVUI+
‘Connexió Parlament’,
a partir de les 9.30 h

Tot el ple del Parlament, avui a El Punt Avui TV

Amb entrevistes en directe a Joan Josep Nuet (Comuns) i Carles Riera (CUP)

Des de 1994
Especialitzat en tapes
Esmorzars de forquilla i ganivet

Ronda Paisos Catalans 86 MATARÓ · Tel. 93 757 46 76

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

Inshallah

Haig d'admetre que em cal una miqueta d'informació, de concreció i sobretot de debat per acabar de tenir formada una opinió dels nous plantejaments lingüístics que el govern prepara per a les escoles catalanes. De fet, com es fa amb les bones i males notícies, començo per la dolenta: el model lingüístic d'èxit –la famosa immersió– ha estat prou important i prou estructural en la cohesió d'aquest país (més que qualsevol altre) perquè qualsevol modificació es ventili amb una nota de premsa enviada una tarda de dimarts. La immersió ha tingut molts anys de vigència, de bons fruits però també d'amenaques i defensa. I sempre la majoria social del país (aquí sí que no hi ha dubte) ha reaccionat conjuntament a favor d'aquest model que, per cert, es fa servir com a exemple arreu del món. Per aquest motiu, insisteixo, potser sí que hauria fet falta una mica més de discussió constructiva sobre si hi havia necessitat de tocar-la i, en cas afirmatiu, de quina manera. Ara bé, dit això, en aquesta vida només hi ha dues o tres coses intoca-

bles (la velocitat de la llum, la Constitució espanyola i poca cosa més) i per tant tampoc passa res per, com a mínim, plantejar una adaptació de l'aprenentatge lingüístic als nous temps. I ja no parlo només de l'àrab o el xinès sinó de l'ordinador, les tauletes i les noves maneres de llegir i escriure en que no només estan desapareixent els pronoms febles sinó expressions senceres que han quedat substituïdes per emoticones. I en aquest context també és una obvietat comprovar que la fotografia actual dels nostres patis és molt diferent a la del 1983, quan es va implantar la immersió. Incloure el xinès o l'àrab a l'ensenyament, ni que sigui tímidament, té més de gest social que no només estrictament educatiu

Incloure el xinès o l'àrab a l'ensenyament, ni que sigui tímidament, té més de gest social que no només estrictament educatiu

bles (la velocitat de la llum, la Constitució espanyola i poca cosa més) i per tant tampoc passa res per, com a mínim, plantejar una adaptació de l'aprenentatge lingüístic als nous temps. I ja no parlo només de l'àrab o el xinès sinó de l'ordinador, les tauletes i les noves maneres de llegir i escriure en que no només estan desapareixent els pronoms febles sinó expressions senceres que han quedat substituïdes per emoticones. I en aquest context també és una obvietat comprovar que la fotografia actual dels nostres patis és molt diferent a la del 1983, quan es va implantar la immersió. Incloure el xinès o l'àrab a l'ensenyament, ni que sigui tímidament, té més de gest social que no només estrictament educatiu. Els hi diu, a milers i milers de noves famílies catalanes, que aquella escola també és la seva escola. I que, tal com va passar fa quasi 40 anys, els seus nanos sortiran de secundària parlant, llegint i escrivint perfectament el català, el castellà i el seu idioma matern. Convindrà recordar-ho per quan els diguin que viuen en una societat supremacista.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Quaranta argentins

Dilluns em van entrar quaranta argentins a casa. Han vingut a Europa per trobar orígens familiars, i també “próceres”: persones distingides en la història del seu país. Mataró els en pot oferir uns quants: Domènec Matheu, que va lluitar amb els insurgents per independitzar el país d'Espanya; Joan Larrea, que, com ell, va formar part del primer govern provisional; Blai Parera, compositor de l'himne nacional, encara vigent; Joan Bialec Massé, metge impulsor d'una primera llei d'higiene laboral... L'amic Pere Tió, que no sé com s'ho fa per saber-ho tot, va tenir notícia dels expedicionaris i va instar els que els feien d'amfitrions perquè els passessin per casa. La casa d'Antoni Cuyàs Samper, el “pirata”, del qual soc net. O renet i encara més, és clar. En realitat “pirata” és una formulació literària: un corsari al servei del govern de la República Argentina. Va fer el curs dos anys. Amb la fortuna acumulada va escalar posició social, es va casar i va lluitar contra el dictador de Buenos Aires José Manuel de Rosas, tot i ser-li parent per part de dona. En la lluita es va po-

“Els rebo: venen a visitar la casa de l'avi “pirata”

sar a favor del general Justo José de Urquiza pensant-se que instauraria un govern democràtic. Decebut, es va retirar a fer negocis a la província d'Entre Ríos i a Montevideo. Va regentar bòbiles, i amb el material que manufacturava va participar en la construcció del Palacio de San José, a Entre Ríos, residència d'Urquiza, amb qui va mantenir tot amb tot l'amistat. Va tornar a Mataró vell i ric. Es va fer construir a la Rambla una casa de bona presència exterior però discreta –res de casa d'indianos– i, a dins, va situar una sala de rebre presidida pel seu retrat. Els visitants de dilluns van obser-

var que la sala té ecos del Palacio de San José. Hi va rebre mai ningú? Mai quaranta de cop, i menys argentins. Don Antonio va tornar misantrop i reaccionari. En aquesta casa va escriure *Apuntes històrics sobre la província de Entre Ríos*, un llibre espès editat per la impremta Horta de Mataró. Hi explica el consell que va donar a Garibaldi quan el va acollir i amagar a la seva residència de Gualeguaychú, a Entre Ríos (cito resumint): “Les revolucions no serveixen per a res, cregui'm.” Escrit quan Garibaldi ja havia triomfat a Itàlia, afegeix: “Si ho arribo a saber m'hauria estalviat l'admonició.” Tinc el llibre a casa. Els visitants em pregunten si el poden trobar a l'Argentina. Em consta que sí. Surt referenciat en estudis històrics elaborats al seu país. Indro Montanelli el cita en la seva biografia de Garibaldi. Deu ser difícil localitzar-lo, però. En Pere Tió es posa en acció. N'hi ha a les biblioteques de Harvard, Massachusetts i Cambridge. Harvard l'ha escanejat i és consultable per internet. Què no tenen els anglosaxons? Què no sap o no troba en Pere Tió?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/txehip>

A la tres

Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

Repensar la immersió

Fem broma sovint de nosaltres mateixos, els catalans. Som dels pocs pobles que commemorem una derrota, la del 1714. I la pèrdua de llibertats. Per sort, en la nostra història recentíssima, quedarà més gravat l'1-O, en què vam desafiar i guanyar l'Estat, que el 27-O de demà passat, en què es va proclamar la República però no es va fer efectiva. Una altra característica nostra, a banda de voler decidir votant com ens organitzem, és encetar debats i repensar allò que funciona, sense gaires mitjans per poder acabar aplicant el que es conclogui. Quan no hem ni acabat el debat educatiu sobre el sistema d'aprenentatge, que té molts centres en plena transformació dels estudis memorístics als de projecte, o eliminant assignatures compartimentades per aules obertes, o mirar com s'estén a tots els centres... ara encetarem el del model lingüístic al sistema educatiu.

“A més de celebrar derrotes, solem encetar debats sense tancar els pendants. Però cal renovar el model lingüístic del 1978

La immersió implantada fa 30 anys ha funcionat per salvar el català, estendre'n l'ús i fer-lo part de l'ascensor social. La revisió que se'ns planteja des del govern, envers el plurilingüisme, serà qüestionada pels defensors de l'existència d'una llengua única i oficial, com el col·lectiu Koiné. I tenen

raó científica. Però també els qui defensen que cal actualitzar allò que es va projectar el 1978. S'imaginem ser atesos al metge com es va pensar al 1978? O tenir les mateixes prestacions socials que el 1978? O les infraestructures de llavors?

Adaptar-se a la societat multilingüe i a l'allau comunicativa sempre serà millor que només perllongar un model, malgrat que hagi estat reeixit. Valorar i lloar la mal anomenada immersió lingüística no vol dir que hagin de renunciar a repensar-la. Alguns lingüistes lamentaran que s'acontenti els qui qüestionen que el català sigui llengua vehicular en exclusiva, però Catalunya és cada cop més diversa i les opcions úniques esdevenen complicades. La política n'és un exemple. També aquí, encetarem el debat polític amb tots els partits sobre el futur del país, sense haver tancat el de la velocitat amb què mirar d'assolir la República.

De reüll

Marta Monedero

Drogues i polítiques

Estar en contra de la guerra i seguir venent armes a països que es passen els drets humans per l'arc de triomf és com encarar l'anomenada batalla contra les drogues sense abordar el debat des de noves òptiques transversals que facilitin la reducció de la violència derivada de la lluita contra el narcotràfic.

En un moment en què al model prohibicionista li tiben les costures i reclama una reformulació, cal entendre que davant els problemes complexos no s'hi valen les respostes simples. Per això, amb la idea d'obrir finestres

Emergeixen enfocaments nous per abordar el debat de les drogues

explorar enfocaments que superin els paràmetres de la prohibició tot respectant els drets humans, Casa Amèrica Catalunya i l'ICIP han organitzat el seminari internacional *Drogues, polítiques i violències*. La salut pública, la protecció del consumidor, el combat de les màfies i la seguretat són en l'eix de la reflexió. També hi és des de fa anys el fet que cada lloc té singularitats –la fulla de coca està molt arrelada en la tradició cultural a Bolívia–. Però alhora emergeixen propostes com ara la regulació del consum recreatiu i terapèutic de la marihuana. Casos com el del Canadà, més recent, i el de l'Uruguai constaten que no se n'ha disparat el consum i reforcen la capacitat integradora d'aquests països. S'obren nous paradigmes amb perspectives i alternatives que s'han d'analitzar des del desenvolupament científic, econòmic, social i cultural, no des de la moral i els prejudicis.

Les cares de la notícia

PORTAVEU DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM

Elisenda Alamany

Costos d'una operació

El mateix dia de la presentació pública de la plataforma Sobiranistes ja va advertir que eren conscients que l'operació tindria costos, referint-se a la destitució del coordinador del grup parlamentari. Un altre cost que no descarta és la seva destitució com a portaveu. Considera que val la pena.

EQUIP DE GINECÒLEGS DE L'HOSPITAL CLÍNIC

Francesc Fàbregues

Menopausa i maternitat

Un equip de ginecòlegs de l'hospital Clínic de Barcelona, liderats pels doctors Francesc Fàbregues i Francesc Carmona, ha aplicat amb èxit una tècnica pionera al món que ha permès que dones amb menopausa precoç hagin pogut tornar a ovular. Una d'elles ha estat mare.

PRESIDENT DEL PP

Pablo Casado

Desbocat

En una cursa frenètica per fer-se un forat a les portades, acontentar els que el critiquen des de dins del partit i competir amb la ultradreta, el nou líder popular ha perdut el control. Amb intervencions com la d'ahir, acabarà fent bona la portaveu del seu grup, Dolors Montserrat.

EDITORIAL

La hipocresia i l'interès general

■ Els arguments de Pedro Sánchez per mantenir la venda d'armes a l'Àrabia Saudita demostren fins a quin punt pot arribar la hipocresia en la política. O el cinisme. Perquè és difícil trobar un altre qualificatiu al fet que el president del govern espanyol demani "altura de mires" perquè s'entengui la necessitat que té Espanya de continuar subministrant armament a la monarquia saudita. "Altura de mires" és, per al president del govern espanyol, posar els interessos comercials i geoestratègics per davant dels principis polítics i ètics que defensa, o hauria de defensar, una força que es diu d'esquerres. "Sempre he pensat que la política és intentar convertir els ideals en realitats, però no sempre es pot aconseguir", va dir el president espanyol ahir en la seva compareixença al Congrés dels Diputats. Va justificar-se en la "defensa dels interessos generals d'Espanya" i ja sabem, per altres raons, que són interessos pels quals l'Estat està disposat a pagar-ne la factura corresponent. Una més.

La reacció del Regne d'Espanya al brutal assassinat del periodista saudita Jamal Khashoggi quedarà saldada amb unes paraules per mostrar la "consternació" del govern espanyol, amb la demanda que s'investigui el crim i que caigui tot el pes de la llei sobre els culpables. Mentrestant, es mantindran els acords comercials per continuar fabricant armes i vaixells per al país del Golf i les monarquies d'aquí i d'allà podran mantenir, o fins i tot estrènyer, la seves relacions d'amistat, si això és possible. I, al mateix temps, la socialista Susana Díaz, la primera veu a demanar que no se suspengués la venda d'armes, podrà afrontar el repte de les eleccions andaluses el 2 de desembre. Altura de mires.

Tal dia com avui fa...

1 any La proclamació
Junts pel Sí proposarà la proclamació de la independència en el ple del Parlament i fer-la efectiva "amb la gent al costat".

10 anys Perd gas
La vaga de mestres del 13-N perd gas. CCOO i la UGT es desmarquen de l'aturada. La darrera vaga contra la LEC va tenir un seguiment del 52,7%.

20 anys Vot sense violència
Un milió vuit-cents mil ciutadans bascos elegeixen els 75 diputats de la sisena legislatura amb el repte de gestionar el final de la violència.

Full de ruta

David Brugué

Germà petit, poder gran

Qui ho diria. Falten poc més de set mesos per a les eleccions municipals i sembla que ningú ho sàpiga. Aquella frase repetida fins a la sacietat que el país viu moments excepcionals, també és aplicable a les municipals. Un dels poders fàctics a Catalunya com són els ajuntaments sempre han estat el germà petit de les administracions. Els que han de pidolar sempre però que, en canvi, en l'àmbit polític són clau. Ho han demostrat en aquests quatre anys de mandat, empenyent les germanes grans molt sovint i fent costat a la política de país. Una administració que és la que atorga el poder de decisió al territori a les formacions. I en qualsevol altra contesa local prèvia, a hores d'ara, faria mesos que els candidats a les principals ciutats estarien proclamats. Faria mesos que estaríem sotmesos a aquella molesta precampanya en què els caps de llista novells farien el possible per començar a treure el cap i que els seus ciutadans sabes-

Els ajuntaments sempre han de pidolar però, en canvi, en l'àmbit polític són clau

sin qui són. Els embats i presentacions, al mes d'octubre, haurien de ser una constant. Res d'això està passant. Moment excepcional. L'únic símptoma que s'acosten eleccions és que, a la majoria de municipis, els governs de torn estan posant en marxa a correuita les grans obres. Aquelles que els permetrà arribar a les urnes amb un carnet de presentació davant els veïns exhibint feina feta.

Probablement a hores d'ara la precampanya es fa a través de les xarxes. I als pobles petits, aquells que aspiren a presidir la cadira d'alcalde, comencen a anar a tots els funerals. Però en general no es respira aire de municipals. El moment excepcional té tots els partits ocupats en altres coses. A hores d'ara, encara no se sap ni si el PDeCAT es presentarà amb aquesta marca o amb una altra. Què se n'ha fet, d'ICV? Ciutadans farà el salt amb llistes reals? O farà com el PP, que acostuma a presentar candidatures formades per gent que no és ni tan sols del poble? Sovint s'acaba tenint la sensació que aquestes coses, al final, només ens interessen als polítics i als periodistes.

Tribuna

David Murillo Bonvehí. Professor del Departament de Ciències Socials d'Esade

Al fons. A la dreta

En el debat acadèmic una pregunta latent els darrers anys era la que tractava d'entendre per què no hi havia extrema dreta al Congrés espanyol. La resposta habitual era sostenir que aquesta quedava integrada en el Partit Popular. L'hereu sociodemogràfic del franquisme que integra els tres valors centrals de l'extrema dreta: catolicisme, llei i ordre, i unitat nacional.

A OCCIDENT, el fenomen polític més sorprenent i poc explorat és precisament el que es dona en aquest àmbit ideològic. Els mitjans, defensors interessats de l'*statu quo*, tendeixen a espectacularitzar l'aparició de partits nous mentre obvien un fet molt més important. La progressiva transformació dels partits de dreta cap a postulats, maneres de fer, formes de lideratge i estils retòrics propis de l'extrema dreta. El populisme feixistitzant no avança doncs, només, per la via de l'aparició de nous partits polítics. Sorgeix per la infecció i transformació dels partits existents. Sarkozy a França. May a la Gran Bretanya. Sobretot Trump, als Estats Units. En aquest país els postulats contra la immigració, contra els acords comercials i a favor de jutges retrò-

grads o de candidats acusats per abusos sexuals ja no són només patrimoni del Tea Party. Són secundats pel Partit Republicà en ple. Un fet, tot sigui dit, que pocs esperaven ara fa tot just dos anys.

A L'ESTAT ESPANYOL l'evolució de Ciutadans és el millor exemple. De partit socialdemòcrata, a liberal, a competir obertament amb la dreta en dos dels tres valors centrals: llei i ordre i unitat nacional. Dues imatges escenifiquen aquest moviment ideològic. La de les cúpules de Cs, PP i Vox, ben juntetes, a la capçalera de la manifestació del 12 d'Octubre. I la carta, confessió, de l'eurodiputada Carolina Punset anunciant que abandona el seu partit. Pel que fa a

l'evolució del Partit Popular, situat ideològicament a Catalunya en l'espai de l'extrema dreta, aquesta ja deixa poc lloc a dubtes. Discursos contra la immigració. Retòrica confrontacional al Congrés. Utilització de la bandera per demanar l'extirpació de l'autonomia. Ja només faltava Casado recordant les velles glòries colonials.

ACABEM I SITUEM-NOS. Els dos grans triomfs recents de l'independentisme els ha donat l'Estat i han arribat com a reacció. La repressió policial del 1 d'octubre va convertir el cas català en notícia a tot el món. D'altra banda, la repressió judicial posterior ens recorda dia rere dia com es resolen els conflictes territorials en aquest país. Contra tota adversitat, això és el que ha permès mantenir viu un independentisme que, de manera sorprenent, encara es manté al llindar de la majoria. Si seguim la línia anterior, el tercer triomf molt probablement tornarà a arribar amb la dreta espanyola. I tornarà a ser per reacció. Ara del que s'hauria de tractar és que quan els líders sobiranistes es llancin els plats pel cap ho facin amb prou diligència per, quan arribi la tercera onada, uns i altres no hagin perdut el nord de vista.

“Caldria que els sobiranistes no perdessin el nord per quan vingui la tercera onada”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

La castanyada?, i què és això?

■ Reivindico la tornada de la castanyada. Encara recordo quan anava a primària i l'octubre arribava. Diverses classes es convertien en hores destinades a decorar els passadissos de l'escola amb fulles de tardor i dibuixos de color taronja, vermell, marró... Les castanyes també hi eren presents i els moniatos, ai els moniatos! Quantes discussions generaven a l'hora del pati! Hi havia qui els odiava i qui se'n declarava tan fan que els devorava a l'hora d'esmorzar. Jo era d'aquestes últimes. Fos com fos, tots esperàvem que el 31 d'octubre arribés per rebre la visita de la Castanyera i menjar castanyes. Però, què ha passat amb aquesta tradicional festa que a tots ens encantava? Els nens d'avui en dia parlen de "Halloween", esperen disfressar-se i quan els parles de decoració només

pensen en bruixes, aranyes i carabasses. Cosa que no és estrany, ja que és com es vesteixen els aparadors de tots els comerços durant tot el mes. El més trist? Que, fins i tot, als no tan petits també ens estan fent oblidar aquesta celebració. Així que, si us plau, que torni la castanyada!

ELISA PÉREZ MEDINA
Barcelona

Necessitem estudiar

■ Soc un noi de 19 anys que estudia cuina a l'Escola d'Hostaleria de l'Alt Empordà, a Figueres. Hauria d'estar cursant aquest any per poder assolir el títol de cuiner, que és la meva passió, juntament amb els meus companys de curs. L'escola de cuina ens va garantir unes pràctiques a cuina com als nostres companys de cursos passats i que són necessàries per assolir els coneixements teòrics. Han transcor-

regut dos mesos de curs i no hem pogut entrar a l'aula els dies que ens pertocuen perquè l'institut no ens pot donar un lloc on fer-les. Els directius diuen que un problema de permisos i una disputa amb els propietaris del centre fa que no puguem cuinar. Aquest problema continua i ens preocupa molt si serem capaços d'acabar el curs fent les pràctiques que necessitem.

JOAN CARDÚS IZQUIERDO
Masquefa (Anoia)

Torna la filosofia

■ Torna la filosofia als instituts, l'assignatura, que havia estat apartada dels temaris, ara serà assignatura obligatòria durant els tres últims cursos, com a matèria comuna i obligatòria, amb accent en els continguts ètics i també en la història de la filosofia. No transcendim més enllà de les nostres necessitats

més peremptòries, nosaltres som el centre del món i el món el centre de l'univers, aquesta petitona esfera, una molècula de polsim en l'espai infinit, ho és tot per nosaltres i aquí s'acaba el bròquil. No es tracta de rememorar les classes de Merlí, la sèrie televisiva. En veure la multitud d'actes programats a la Ciutat Oberta Biennal de Barcelona, ens dona pistes de cap a on va o hauria d'anar la nostra societat dins del món global en el qual estem inserits. L'assistència de 20.000 persones és un èxit esclatant i un bon auguri que la nostra societat és viva i es compromet a pensar, perquè amb el pensament autònom i crític de tots nosaltres, especialment dels joves, és com podem aconseguir en el futur una Catalunya més democràtica, més solidària i més lliure. Pensem-hi!

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

La frase del dia

“Mostrar el mínim rastre d’hipocresia en el cas Khashoggi seria una vergonya per a la Unió Europea”

Donald Tusk, PRESIDENT DEL CONSELL EUROPEU

Tribuna

Guillem López i Casasnovas. Catedràtic a la Universitat Pompeu Fabra

El capital institucional

El deteriorament del capital institucional de l'Estat espanyol és cada cop més gran. L'ordenament jurídic fa aigües. Basta recordar la sentència recent del Tribunal Suprem, refent sorprenentment la jurisprudència anterior ben establerta, que ha estat defugida posteriorment per deixar-la als llimbs de la incomprensió ciutadana i envoltada de sospites de canvis arrel de pressions de part. També a la vista de la inseguretats instal·lada a les relacions mercantils, així en matèria fiscal a l'impost de societats, de garanties d'inversions en el món de les renovables, etc. O els incompliments d'Espanya sancionats per la Unió Europea per la no transposició de diferents normatives en matèria de consum, entre d'altres, que haurien de ser d'aplicació i no ho són.

MOLTES EMPRESES ESPANYOLES sovint callen, en espera d'alguna compensació que per erràtica els sigui favorable, pul·lulant per això en els entorns polítics i de les entitats reguladores, a la vegada que amb la boca petita i en cercles tancats malparlen contra la baixa qualitat dels polítics que tenim. Tan baixa que es creuen legitimats per abduir-los en favor del seu “be comú”. Però per a les empreses estrangeres la situació és distinta. Tot els és menys comprensible. La seva concepció i experiència amb la justícia dels seus països és en general diferent.

LA PROTECCIÓ DELS DRETS civils a Espanya està qüestionada per part de força països. Ja són uns quants els estats europeus que no interpreten la justícia com ho fan alguns jutges aquí. Posen en evidència la poca separació de poders que patim. Aquest desacord en com es veuen les coses es respon políticament des de Madrid, forçant els cessaments de representants diplomàtics. Mai m'hauria pensat veure quelcom així.

VOLDRIA REFERIR aquest deteriorament del capital institucional espanyol al fet que el capital humà que alberguen fa temps que prescindeix d'una part de la intel·ligència, preparació, i saber fer, d'una part de la ciutadania. Com si ja fossin independents, bascos i catalans són en general aliens al funcionament de les institucions espanyoles. Els primers perquè estan prou ocupats amb allò propi i que els dona prou joc: les seves institucions d'autogovern, quasi confederals, i la bona marxa econòmica. Els segons perquè, per a bona part dels governs espanyols, sembla que els catalans no comptin. Els que tenen gen empresarial es tapen el nas, miren d'impermeabilitzar-se de la política, i van fent empresa. I altra part del capital intel·lectual malviu perquè prefereix no ser

“El capital humà que alberguen prescindeix de la intel·ligència, preparació i saber fer d'una part de la ciutadania... Bascos i catalans són aliens al funcionament de les institucions espanyoles

còmplice d'aquesta manera d'entendre l'administració i els poders de l'Estat, i imaginem futurs nous. Sí, ja sé que hi ha de tot, i que algú malvolent ho interpretarà com un reclam *supremacista*. Però com veuran parlo només de números, de proporcions, de representació.

CATALUNYA I EL PAÍS BASC suposen més de la quarta part de la riquesa de l'Estat espanyol i, en termes de capital intel·lectual, es deuen situar al voltant d'un terç. En canvi, la seva representació a les institucions de l'Estat és minsa. Al cap del govern, ministeris, secretaries d'estat, organismes administratius, empreses públiques, ens reguladors, assessors a les presidències... és fàcil comprovar com ja fa temps que la representativitat dels nomenaments de bascos i catalans és molt menys del terç, la quarta o fins i tot la quinta part que és el que com a mínim hauria de ser en termes de població. Anticipo per l'experiència viscuda la sobrerrepresentació de les dues Castelles, Andalusia, Aragó i Cantàbria. No veig tampoc massa gallecs –ara ja sense Rajoy– o valencians.

VULL FER NOTAR que part de la no presència esmentada de catalans i bascos en el capital institucional espanyol, i més enllà de l'exclusió assenyalada que menysvalora el que desconeix, es deu a l'auto-exclusió d'uns i a la sortida empresarial d'altres. Però mentre estem tots sota els paraigües institucionals espanyols, l'absència de les contribucions de tots ells (gent nova: polítics, científics, acadèmics, investigadors socials, emprenedors, savis humanistes, juristes, fiscalistes...) deixa el capital humà al servei de les institucions en un subconjunt menor, que sobredimensiona la seva representativitat i molt possiblement la seva mediocritat. I així ens va. Són efectes col·laterals d'una disrupció que perjudica tothom malgrat que no tots ho valorin d'aquesta manera.

De set en set

Sara Muñoz

Regala't un dia feliç

Aquests dies és molt complicat no deixar-se envair per un estat de mala llet permanent. El que faltava per al duro era

la possible marxa enrere del Tribunal Suprem després d'emetre una sentència que suposa un cop a la banca. Precisament per això, perquè ja fa molts mesos que esdevé impossible culminar un dia sense la pertinent dosi d'enuig, proposo fer un esforç col·lectiu per regalar-nos una jornada feliç. Algunes propostes: desconnectar completament de les xarxes socials; compartir un cafè amb algú que aprecies però amb qui tens pensaments

Recomano fer un cafè amb qui pensa diferent per recordar-te que saps dialogar en to amable

polítics o vitals divergents per recordar-te que saps dialogar en un to amable malgrat les discrepàncies; demanar a la mare que et cuini el teu plat preferit; omplir l'agenda de plans compartits amb aquells que més t'importen; omplir tant la setmana entrant com els mesos que vindran; regirar l'armari de roba per trobar aquella peça amagada que et farà sentir com si estressis modelet; menjar alguna cosa dolça; seure en un banc del parc i observar la relació sense límits entre els avis i els nets; observar com els teus pares adoren els teus fills; deixar una nota bonica a una persona que estimes i esperar la seva reacció; abans d'anar a dormir, recordar quin ha estat el millor moment del dia per aclucar els ulls amb una imatge al cap ben dolça. I si tot plegat no funciona, tornar a l'actualitat i deixar anar uns quants impropis contra els culpables d'espantillar-te el teu dia feliç.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El PP acusa de colpista el president espanyol

El líder popular, Pablo Casado, va acusar Sánchez de ser "partícip" d'un suposat cop d'estat

Aval a la nova immersió però amb mestres plurilingües

Els experts veuen bé el model si reforça el català i forma mestres plurilingües

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Torra convoca els partits a la taula de diàleg

FET La cimera reclamada per Miquel Iceta ja té data, el 16-N **REACCIÓ** Ciutadans demana un monogràfic sobre Catalunya, i el PP avança que no hi anirà si el tema són els presos polítics i l'autodeterminació **MÉS** El govern considera Borrell un obstacle

Emma Ansola
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, va anunciar ahir un nou front d'actuació que, aquest cop, té com a protagonistes els partits polítics, concretament els grups parlamentaris de la cambra catalana. El cap de l'executiu posava data a la petició de diàleg que el president del grup parlamentari, Miquel Iceta, li va fer arribar el mes de juliol passat per començar a millorar la relació entre partits. La "taula de diàleg" serà el 16 de novembre, tal com va anunciar el president durant la sessió de control a preguntes del mateix Iceta, que li reclamava la creació d'aquest nou espai després d'haver estat aprovat en dues ocasions, al juliol i a l'octubre, en sessió plenària.

La nova trobada tindrà lloc al Palau de la Generalitat i Torra també hi posava condicions. El diàleg ha de ser "seriós, honest i profund" sobre "el que aquest país necessita". "Estem disposats a fer tots els passos possibles", hi va afegir. En la seva resposta als socialistes, el president va tornar a rebutjar la crítica permanent que l'acusa de treballar "per la meitat del país" i ho va contraposar a les darreres reunions que

Les frases del president

“Volem un diàleg seriós, honest i profund sobre el que aquest país necessita; estem disposats a fer tots els passos possibles”

“En una situació difícil i complicada, intento trobar una sortida basada en dos punts ineludibles: la llibertat dels presos i l'autodeterminació”

ha celebrat amb sectors empresarials com ara la Cecot i Pimec. "Treballo per al país sencer", assegurava. Tanmateix va recordar que ho fa en una situació "extremadament difícil i complicada" i a la qual intenta trobar una sortida que passa per "dos punts ineludibles": la llibertat dels presos polítics i el dret a l'autodeterminació de Catalunya.

Primers recels

Va ser el final d'aquesta resposta al PSC el que va servir d'argument al grup del PP per mostrar, de moment, certs recels a la cimera que acabava de ser convocada. Fonts del grup popular replicaven, ja als passadissos de la cambra, que si la taula de diàleg havia de girar entorn dels presos polítics i l'autodeterminació ells no hi anirien. Poques hores més tard, i ja al migdia, el grup de Ciutadans també s'afegia a la crítica mitjançant

una piulada a la xarxa de la presidenta del grup, Inés Arrimadas, que reclamava un ple monogràfic sobre Catalunya. Ciutadans, que no es va oposar a la creació de la taula de diàleg quan aquesta es va aprovar en les sessions plenàries del juliol i l'octubre, continua mantenint la porta tancada a tota mostra de diàleg amb el president Torra. Els taronja són l'únic grup que ha rebutjat reunir-se amb Torra quan va accedir a la presidència de la Generalitat fins que no retirés la pancarta que reclama la llibertat dels presos polítics des de la façana del Palau. La resta de partits, el PDeCAT, ERC i Catalunya en Comú-Podem sí que participaran en aquesta cimera tenint en compte que hi van votar a favor. No així la CUP, que es va abstenir.

A partir d'ara caldrà estar pendent de l'ordre del dia d'una cimera amb què la bancada socialista vol

refer la unitat. Tanmateix, concretar-ne el contingut serà una tasca difícil atès els interessos de cada sector. Des de les files del PSC s'ha reiterat la negativa a posar sobre la taula el dret a l'autodeterminació mentre que de la situació dels presos polítics en responsabilitzen l'aparell judicial.

No serà el contingut de la cimera l'únic punt polèmic a tractar. JxCat va posar el focus en el ministre Borrell i el president de la Generalitat va reblar el clau en considerar que el dirigent socialista és "un obstacle immens al mig del camí per arribar a qualsevol mena d'acord" amb l'Estat. Caldrà veure, doncs, si les relacions amb el ministre també formaran part de la taula de diàleg entre els partits catalans o bé si es deixa com a matèria a tractar en les negociacions bilaterals.

La taula de diàleg s'afegirà d'aquesta manera al paquet d'actuacions que el president Torra ha anat anunciant els darrers dies i que es va iniciar amb el Consell per a la República, del qual es van donar detalls a Waterloo. La presentació oficial es farà el 30 d'octubre al Palau. La feina a l'exili se sumarà a la del consell assessor que ha d'impulsar, amb la participació de la ciutadania, un

fòrum cívic i social per repensar el país amb la mirada posada en la redacció d'una futura constitució catalana.

ERC vol un fòrum plural

A aquest òrgan, el fòrum, s'hi va referir precisament ahir ERC, també en la sessió de control, per reclamar al president que la configuració d'aquest òrgan "trenqui totes les barres". "Si arriba a tots els racons, si tothom s'hi sent interpel·lat, voti el que voti i pensi el que pensi, ens farà créixer com a país, ens farà forts com a societat i haurem avançat més que mai no ho hem fet abans",

demanava el portaveu del grup republicà, Sergi Sabrià.

Finalment, Catalunya en Comú-Podem va reclamar a Torra que presenti un projecte de pressupost "per posar fi a la urgència amb la situació vergonyosa i de patiment" en què viuen molts ciutadans. El president es va comprometre a presentar un esborrany les pròximes setmanes per a unes negociacions que espera que siguin "llargues i profitoses". Arrimadas, per acabar, va qualificar de "chiringuitos" els nous consells que ha anunciat el president Torra els últims dies. ■

L'APUNT

Presó provisional per a Pedro Sánchez

Xavier Miró

Efectivament, Sánchez va arribar a La Moncloa per un pacte vergonyós amb Podem i els independentistes amb l'objectiu ocult de trencar Espanya. Res que no ensenyi la història. Els republicans rojos separatistes judeomacònics sempre ho proven, com ja va denunciar l'Emperador Palpatine. A l'agost, efectivament Sánchez va ser còmplice d'una onada de violència ge-

neralitzada als carrers de Catalunya amb morts i milers de ferits, tots catalans que se senten espanyols. Ahir Casado va desvelar a temps el contuberni: Sánchez no és només còmplice sinó responsable del cop d'estat. Potser no és republicà ni roig roent, però maçó, segurament. En espera que tingui un judici just, els carrers ja clamen "a prisión, a prisión".

El president Torra i la consellera Artadi conversen abans d'iniciar el ple ■ EFE

Ester Capella: "Són presos polítics"

La consellera de Justícia replica a Cs que no hi ha cap tracte de favor als independentistes, ni per les visites d'autoritats

Redacció
BARCELONA

La consellera de Justícia, Ester Capella, va assegurar ahir que les peticions de "moltíssimes autoritats polítiques i públiques" de Catalunya, la resta de l'Estat i fora de l'Estat per visitar els dirigents independentistes en presó preventiva suposa la "constatació que són presos polítics". Així ho va afirmar durant la sessió de control del govern arran d'una pregunta de la diputada de Cs Lorena Roldán. "Les autoritats tenen l'obligació i el dret de visitar les presons i els presos; ningú del seu grup parlamentari ha visitat mai les presons", va etzibar Capella a Cs, mentre Roldán li feia que no amb el dit.

La titular de Justícia va assegurar que es compleix el reglament penitenciari i que es tracta "tothom igual", i va retreure a Roldán que "no es qüestionin" la presó preventiva dels nou empresonats independentistes, abans de ser jutjats. "Considera que estara

La consellera de Justícia, Ester Capella, en la seva compareixença ahir al Parlament de Catalunya ■

la presó és tenir un privilegi?", li va preguntar Capella. La consellera també va retreure a la diputada de la formació taronja que posés en dubte els funcionaris dels serveis penitenciaris, que fan la seva feina, va dir, "garantint els drets fonamentals de les persones" i són "excel·lents professionals".

Roldán va assegurar que el govern "s'ha inven-

tat" el tracte per a les visites d'autoritats per a presos concrets. "És molt greu, consellera", va afirmar en assegurar que es va organitzar una festa d'aniversari (amb unes peces de fruita) per al president del grup de JxCat, Jordi Sánchez. També va ironitzar sobre si l'exvicepresident Oriol Junqueras disposa d'un despatx a Lledoners. ■

MAGIC LINE / **SANT JOAN DE DEU**

Molt més que una caminada!

BARCELONA 24.02.2019

Inscriu-t'hi a magiclineSJD.org

Organitza: Solidaritat Sant Joan de Déu

Amb el suport de: Ajuntament de Barcelona, Obra Social "la Caixa"

Amics: Aigües de Barcelona La gestió responsable

Mijà amic: EL PUNT AVUI

MIGUEL-BUSTOS

Volun

181537-1197480

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PP de Casado ja titlla de colpista el president Sánchez

■ El líder popular acusa el president del govern socialista de ser “partícip i responsable del cop d'estat que s'està perpetrant a Espanya” ■ Sánchez trenca relacions amb el popular fins que no rectifiqui

Xavier Miró
BARCELONA

La cursa entre el PP i Ciutadans per fer el discurs més incendiari i demagògic contra l'independentisme català i el govern socialista de Pedro Sánchez va arribar ahir al zenit. A l'agost, tots dos partits van aprofitar una agressió d'un home suposadament independentista a una simpatitzant de Ciutadans per acusar el president espanyol de còmplice amb un inexistent clima de violència independentista als carrers de Catalunya. L'acusació de colpisme encara la reservaven fa dos mesos exclusivament per al president Torra i els líders polítics i civils catalans empresonats. Però ahir el nou líder del PP i cap de l'oposició al Congrés, Pablo Casado, afí a l'expresident José María Aznar, va fer un altre pas endavant i va acusar Sánchez de participar en un cop d'estat que, segons ell, “s'està perpetrant a Espanya”. El cop d'estat, és clar, el perpetren un govern i un Parlament catalans que no han incomplert l'ordenament jurídic, però Casado acusava ahir en ple debat al Congrés el president socialista de ser-ne “partícip i responsable”. Per Casado, el

El president del PP, Pablo Casado, durant la seva intervenció d'ahir al Congrés dels Diputats ■ EFE

president Sánchez participa del suposat cop d'estat com a moneda de canvi per haver estat investit amb els vots independentistes durant la moció de censura per fer fora Rajoy i el PP després de la sentència judicial que certificava la corrupció dels populars. “Vostè està assegut al banc blau gràcies als vots dels partits independen-

tistes i de Podem. Com ens pot venir a parlar del *Brexit* quan és l'aliat dels que volen trencar Espanya i és ostatge dels partits colpistes?”, va acusar-lo Casado durant el debat en què el president espanyol comença a informar del darrer Consell Europeu i de la venda d'armes a l'Aràbia Saudita. Durant el seu torn de rèplica, Pe-

El Senat, del PP, insta a un nou 155

El Senat, controlat per la majoria del PP, va aprovar ahir una moció en què s'insta el govern espanyol a tornar a aplicar l'article 155. La moció es va aprovar per 136 vots del PP, Ciutadans i Foro Asturias, mentre que 101 senadors hi van votar en contra, inclosos

els del PSOE. Dos senadors del PP es van abstenir així com un del grup mixt. Pel PP, cal defensar la unitat, la concòrdia i la llibertat a Espanya i Catalunya. Pel PSOE, el PP “se ha echado al monte” i actua com “un pollastre sense cap”.

dro Sánchez va demanar a Casado que retirés l'acusació que “omple d'ignomínia” el grup parlamentari popular. El president espanyol va advertir al cap de l'oposició que les seves paraules no eren “acceptables” i el va instar a abandonar la “crispació” i la “radicalització” i “tornar a la moderació”.

Després d'exigir sense èxit fins a mitja dotzena de cops que retirés l'acusació, Sánchez va trencar relacions amb Casado fins que no rectifiqui: “Manté, sí o no, aquestes paraules? Si les manté, vostè i jo no tenim res més de què parlar.”

Eufòria del PP

Mentre la bancada popular havia aplaudit la intervenció de Casado, el grup socialista va compartir després el trencament de relacions amb el líder del PP. Segons va informar Efe, l'eufòria es va instal·lar entre dirigents i diputats del PP, que es van “afanyar a alabar el discurs” del seu líder perquè, defensaven, havia descol·locat Sánchez, però també el rival polític directe, Albert Rivera, de Ciutadans. El secretari general del PP, Teodoro García Egea, va ratificar que s'estava produint un cop d'estat.

Segons va confirmar posteriorment el grup socialista a Efe, Pedro Sánchez havia fet bé de trencar relacions amb el líder del PP perquè consideren que acusar el president espanyol d'un cop d'estat a la cambra parlamentària on es va produir el cop militar del 23-F és la gota que fa vessar el got d'una oposició que consideren que actua de manera “extremista i deslleial”. ■

30 anys

Moltes gràcies!

CAMINETTO

1985

937 96 14 28 CAMÍ RAL DE LA MERCÈ 407, MATARÓ

CUINA DE MERCAT, ESPECIALITATS ITALIANES · MENÚ DIARI DE DIMARTS A DIUMENGE / MENÚS PER A GRUPS
CUINA SENSE GLUTEN / FARINES ECOLÒGIQUES · PEIX DEL DIA / CARNS D.O GIRONA · PASTES FARCIDES CASOLANES
PIZZES ARTESANALS · POSTRES CASOLANS

A L'ESTIU, MAGNÍFIC JARDÍ AL CENTRE DE MATARÓ

RESTAURANT CAMINETTO @REST_CAMINETTO #RESTAURANTCAMINETTO REST_CAMINETTO CAMINETTO1985

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Francesc Homs** Advocat, exconseller de la Presidència i exportaveu del govern

“L'Estat és una biga corcada de dalt a baix”

REPRESSIÓ • “Si necessita anar perseguint la gent per continuar sent Estat, vol dir que se sent molt poc capaç de convèncer” **JUDICI** • “Els únics que practiquen la violència desproporcionada, i ho demostrarem en el judici i ho explicarem a fora, hi hagi senyal de televisió o no, són ells”**Xevi Xirgo**
BARCELONA

L'exportaveu i exconseller del govern va explicar ahir en una entrevista a El Punt Avui TV com ha afrontat la inhabilitació del Tribunal Suprem, que n'espera, del judici de l'Tribunal de Comptes per un delictes de malversació pel 9-N del 2014, i del de l'1-O com a integrant de l'equip d'advocats defensors.

Vostè va ser condemnat pel 9-N a un any i un mes d'inhabilitació que ja deu haver complert...

Sí, ja l'he complert; però, com recordaran, la condemna va suposar perdre la condició de diputat al Congrés i evidentment això no s'ha restituit i, de fet, no es pot restituir d'acord amb les lleis espanyoles. Ho dic per allò de la llei, que diuen alguns. L'argumentari que tenen és el mateix que hi havia a l'època de Franco. Després si la llei és justa els importa ben poc.

Enyora la política?

No sé si la paraula és *enyorar*, però en tinc molt bon record. De fet, no me n'he desenganxat del tot. Ara faig política fent la meua feina.

Del 9-N, quin record en té?

Crec que va ser el primer acte de determinació d'aquest país.

Sense el 9-N no hi hauria hagut 1-O probablement...

És evident que és una cadena de coses que van passant i que són acumulatives i que no s'explica sense l'anterior, i en sentit positiu. Hi ha hagut altres episodis en la nostra història en sentit

negatiu com ara la sentència contra l'Estatut. En aquell cas vam fer una reacció de rèplica, de rebuig.

Al Suprem en cap moment apareix el tema de la malversació i el condemnen per això.

La malversació hi és, i cau. I això encara fa més contradictori el que fa després el Tribunal de Comptes. El que no té gaire sentit és que amb regles diferents busquin el mateix resultat.

El Tribunal de Comptes els demana, a més, els 5,2 milions de responsabilitat a vostè, a Mas, a Ortega, a Rigau, a Vilajoana... Se'ls ha jutjat dos cops pel mateix?

Des d'un punt de vista material, sense cap mena de dubte. Quan vam anar a declarar al judici exprés, mai vist al Tribunal de Comptes, l'argumentari era el mateix i vaig agafar les notes de la declaració al Suprem. Els que ho plantegen saben que la raó és que la nostra condemna pel 9-N els va semblar poca cosa i, per tant, l'últim recurs que els quedava era el Tribunal de Comptes. L'han utilitzat per veure si podien fer una reprimenda.

És l'Estat el que engega la segona tanda...

De fet, l'encarreguen a una associació que es diu Catalans per la Constitució, que l'acabaven de registrar dos dies abans per fer aquesta demanda. De tota manera, penso que tot això és el seu problema. Si l'Estat espanyol necessita anar perseguint la gent per continuar sent Estat, vol dir que se sent molt poc capaç de convèncer. I si s'ha de constituir una associació per

demandar la gent, vol dir que tenen molt pocs arguments.

També és el seu problema.

Sí, però és conjuntural i ho situo en el terreny de l'actitud de servei.

S'han sentit sols en algun moment?

No, tinc la convicció que el suport hi és s'expressi més o menys. Els veig més sols a ells agafant-se a unes idees que han quedat antigues, amb una lògica de reacció d'imposar i castigar... A mitjà i llarg termini el vent el tenim molt a favor.

Del Tribunal de Comptes, quan en sabrem alguna cosa, hi ha alguna previsió?

Primer hi haurà un pronunciament de qui ens jutja, que és una senyora que es diu Margarita Mariscal de Gante i que va ser ministra d'Aznar, després podrem recórrer en apel·lació al mateix tribunal, que hauran de resoldre tres membres que no siguin aquesta senyora i, finalment, anirà al Tribunal Suprem. Serien dos o tres anys, però com que tot és excepcional, diria que serà abans.

“Si pel 9-N hi ha sentències condemnatòries, això serà la fi de l'Estat espanyol”, això ho va dir vostè... Es va fer l'1-O, hi ha gent a l'exili i a la presó i l'Estat espanyol sembla viu.

A la foto fixa d'avui és viu i no se l'ha de desconsiderar perquè té capacitat de fer mal, però és la seva fi en termes històrics. Si un projecte col·lectiu, un estat, ha de recórrer al dret penal contra una gent que han comès el delictes de fer política, de posar

És clamorós, és la fallida d'un sistema; la impossibilitat de donar respostes als temps canviants

urnes i de fer-ho pacíficament, aquest estat està mort. Al segle XXI no hi ha cap projecte que pugui convèncer per imposició, aquest és el gran canvi que s'està produint al món. I a l'Estat espanyol fa aigües tota la seva cultura i on ho projecta més és en el tema de Catalunya, que no entenen, i reaccionen com un pare autoritari.

Amb Pedro Sánchez té esperances de canvi?

En el terreny conjuntural,

No deixarem de ser demòcrates, dialogants i proposadors de solucions

aquest canvi s'ha d'explorar. Ara, soc molt escèptic. Fa deu anys que vam negociar l'Estatut amb els socialistes, que ho van prometre tot, amb aquell “*Apoyaré lo que apruebe* el Parlament de Catalunya” i després, res. Hem de tenir prudència perquè mai han complert. L'Estat espanyol està en fallida, i no només es veu en el tema Catalunya, sinó en el tema del Tribunal Suprem i les hipoteques i els bancs. És clamorós, és la fallida d'un sistema. La impossibilitat

De polític a advocat de l'1-O

Nascut el 5 de setembre a Vic el 1969, va començar a militar l'any 1993 a CDC, va ser membre de la seva executiva nacional, ponent de l'Estatut del 2006 i va entrar al Parlament com a diputat el 2003, va repetir el 2006 i el 2010, quan va ser nomenat portaveu del govern i, dos anys després, conseller de la Presidència. El 2015 va encapçal·lar la candidatura de Democràcia i Llibertat per la circumscripció de Barcelona al Congrés dels Diputats. El març del 2017 el Suprem el va inhabilitar un any i un mes per la consulta del 9-N, ara està en judici al Tribunal de Comptes i forma part dels advocats dels acusats pel referèndum de l'1 d'octubre.

■ ORIOL DURAN

S'han d'anar llançant idees perquè en algun moment el govern espanyol ordeni algun canvi?

Jo aquí aplico un principi de bondat. Si es llancen idees és igual. Nosaltres no deixarem de ser demòcrates, dialogants, proposadors d'iniciatives i solucions perquè els altres no ho són. El que no farem és comportar-nos com ells. Si jo crec que ells són aquells de la biga corcada, el que no faré és posar-me a fer de biga perquè em corquin a mi també.

Visita els presos sovint?

Sí, molt. Hi ha una dimensió del fet d'estar a la presó que et condiciona la teva vida. Perdre la llibertat no és una broma, però quan tu tens l'oportunitat de poder racionalitzar i analitzar la situació que tens ells saben perquè estan allà i tenen la consciència molt tranquil·la. Se senten molt acompanyats i estan molt determinats, convençuts que aquest preu que els toca pagar és conjuntural a la solució estructural de posar en evidència que aquesta biga que és l'Estat espanyol està corcada de dalt a baix. I acusar-los de tenir privilegis no és només de perdedors sinó de covards i una temeritat. I que siguin conscients que estan posant en risc la seva situació personal. I els que ho han denunciat al Parlament po-

Acusar els presos de tenir privilegis no és només de perdedors sinó de covards i una temeritat

de donar respostes als temps canviants. A Catalunya estem assajant maneres noves per a temps nous.

Van dir un 'mentrestant' de 18 mesos i va per molt més llarg.

No tinc cap indici que d'aquí a Nadal siguem independents, però no penso que sigui una cosa de gaires anys. Hi ha coses que es van ensorrant. La carcassa aguanta molt i impressiona, però està corcada per dins. És com el símil d'una biga de fusta cordada, tu la veus i no passa res i un dia baixa de cop.

No sembla que sigui fàcil la feina de garantir un judici just.

És que no ho és. Ja vam començar ara farà un any... On s'és vist una denúncia en aquest cas una querrela de la fiscalia, tramitada al moment, que se'ns comunica un 1 de novembre, que era un festiu; no hi va haver temps ni de llegir exactament de què se'ns acusava, de preparar mínimament la defensa i ja es va entrar a la presó. Gairebé va ser

una detenció, més que un procediment d'empresonament.

Interpreta que els obstacles que els posen a l'hora de tenir informació, com unes carpetes que no s'obrien, són traves?

Sí, sí. Volen fer veure que fan un judici posant-hi tots els ingredients i donant-li versemblança de cosa jutjada. Estan en aquella normalitat, sap?, de l'època victoriana, aquí no passa res..., tot és normal... "el procedimient". Però hi ha una aparença molt forta que permet a determinar tipus de gent veure la biga. I incompleixen contínuament les seves pròpies normes. I després hi ha una altra part, de més mal dir, més subjectiva, que és que a sobre són maldestres. Tenen mala intenció i a sobre són maldestres. Quan dic maldestres vull dir que, jo he vist amb els meus ulls on hi ha les caixes, 50.000 folis de la causa, i dius "això és el Suprem?". És la cosa més desordenada que he vist a la vida.

Per què hi ha tot aquest cúmulo d'endarreriments del judici?

Vam declarar, van habilitar tot el mes d'agost i penses que aquesta gent treballarà si van habilitar tot el mes d'agost, però no, van marxar de vacances del dia 1 al 31. Ells tenien el propòsit d'avançar feina el mes d'agost, però no van deixar de fer vacances. Ja ho dic, hi ha coses que són de mala intenció i hi ha coses que són simplement de ser maldestre.

Confia que sigui un judici televisat? Que hi hagi senyal?

Han estat sempre públics els judicis. Si tinguessin la mala pensada de, per primera vegada, no donar senyal, ens espavilarem igual nosaltres.

Creu que hi ha alguna possibilitat de moviment abans del judici de l'1-O?

Crec que ells estan ficats en un embolic, sap? Nosaltres hem de demanar sempre la llibertat i l'absolució. Nosaltres tenim una posició de molt bon defensar i

són ells els que ens acusen de rebel·lió o de sedició, que per al cas és el mateix, i que ens imputen una violència que no s'ha produït. Hi ha més aldarulls en la celebració d'una final d'un esdeveniment esportiu o més desordres públics, que el que va passar el 20 de setembre o l'1 d'octubre. Els únics que practiquen la violència desproporcionada, i ho demostrarem en el judici i ho explicarem a fora, hi hagi senyal de televisió o no, són ells. Ignoren el mandat judicial i no compleixen la Constitució que diuen defensar. Ho farem amb el Codi Penal i la seva jurisprudència a la mà.

Compleixen i compliran un any a la presó amb una condemna prèvia de llibertat...

Aquí hi ha hagut molta mà del discurs del rei del 3 d'octubre. Hi ha un corrent d'autoritarisme, de no comprendre el món en el qual vivim, la globalització, les identitats, la dinàmica dels pobles i la democràcia. I reaccionen iradament amb un: "A la càrrec!".

den anar a Lledoners a veure quins privilegis tenen i parlar amb altres presos.

Hem vist discrepàncies entre JxCat i ERC per la providència del jutge Llaena i en altres qüestions de fons. Què està passant?

Doncs que l'independentisme ha de treballar amb una cúpula molt limitada o escapçada. I això dificulta les coses. Hi ha discussions que podrien ser menys intenses i no tan evidents i que s'haurien de resoldre d'una manera diferent. Això ara i abans, i jo també en vaig ser protagonista. L'essencial és que la unitat de l'independentisme continuï sent productiva. Jo ho dic clarament. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Maragall ratifica ara l'aposta de mediació internacional

■ El conseller d'Acció Exterior matisa, en una entrevista a El Punt Avui TV, la seva posició, que s'havia interpretat contrària a Torra ■ La prioritat, sosté, és fer un "referèndum acordat i vinculant"

David Bueno
BARCELONA

"Sempre he defensat la mediació exterior." Amb aquestes paraules, el conseller d'Acció Exterior de la Generalitat, Ernest Maragall, matisava ahir en una entrevista a El Punt Avui Televisió les seves declaracions de la setmana passada a la BBC. A la cadena anglesa va indicar que, fins que l'independentisme no superi el 50%, no es podria demanar el "suport internacional", però ahir remarcava que la defensa de la mediació exterior ha estat una constant. I per això insistia que aquesta és "imprescindible" per aconseguir crear "les condicions per fer un referèndum acordat i vinculant", que haurà d'oferir un resultat "clar". "Si no tenim el 50%, serà molt difícil que obtinguem un reconeixement internacional", va exposar Maragall.

El conseller va denunciar que alguns només volen "crear confusió, soroll inútil i buscar diferències que no existeixen", i és que la seva entrevista a la BBC va generar polèmica, ja que va ser considerada com una rèplica al president de la Generalitat, Quim Torra, que havia defensat, el dia abans de

Ernest Maragall responant a les preguntes d'El Punt Avui TV en una entrevista al Parlament de Catalunya ■ JOSEP LOSADA

Les frases d'Ernest Maragall

“Cal prioritzar la necessitat de ser més, i això ho fem tots, inclòs el president Torra”

“Si ara es fes un referèndum, estic convençut que el sí podria guanyar”

“Hauem de guanyar amb claredat amb una majoria d'almenys el 50% per aconseguir el reconeixement internacional”

“És obvi que des del punt de vista de la nostra capacitat de convertir la voluntat de l'1-O en un reconeixement, cal insistir”

l'emissió, la mediació internacional. Unes declaracions que anaven en un sentit oposat a les de Maragall, però deixa clar que "l'entrevista amb la BBC va ser feta abans" de les paraules de Torra, tot i que es va emetre hores més

tard. Tot i això, el canvi de rumb en la seva posició ja ha rebut l'agraïment del president a través de Twitter.

Maragall també va defensar la necessitat de continuar "treballant en la via del diàleg" amb el go-

vern espanyol, tot i les dificultats per "avançar" en aquesta direcció, però assegura que això permetrà pressionar internacionalment per aconseguir una mediació. "Estem amb capacitat de tenir presència a Europa i de construir el

missatge que necessitem per aconseguir la mediació", va dir el conseller.

Una altra prioritat també exposada per Maragall en l'entrevista amb el director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, passa per "ser més" en el bloc independentista.

Sobre això, va citar l'exconsellera Clara Ponsatí: "Amb el 47% no fem res." Segons el conseller, cal examplar la majoria perquè hi ha una "exigència democràtica" que passa pel respecte "a la voluntat dels catalans". Aquesta posició va remarcar que el president Torra també l'ha expressada en diverses ocasions.

Tot i això, el referèndum de l'1 d'octubre va ser, segons ell, un exercici d'"afirmació democràtica". I va un pas més enllà. "És obvi que ni des del punt de vista de la nostra capacitat de convertir aquella voluntat en fets institucionals ni d'obtenir-ne el reconeixement internacional estem al final del camí", diu Ernest Maragall, situant el referèndum vinculant com el següent pas, i assegura que l'1-O en "legítima" la demanda.

Els estira-i-arrosses entre Junts Per Catalunya i ERC són "naturals", al seu parer, sobretot tenint en compte que es produeixen arran d'una pressió de la justícia espanyola. La creació d'una "estratègia clara i precisa" és, a criteri seu, la recepta per fer front a aquesta diferència de posicions, i assegura que ja s'està treballant "activament i positivament per la definició d'un missatge comú i una acció compartida", que a parer seu ha d'estar en coordinació amb els presos polítics i els exiliats. Finalment, Ernest Maragall aposta per "anar més enllà amb la claredat" i no carregar "tota la responsabilitat al president Torra", sobre qui diu que "mai va emprar la paraula ultimàtum", i fa una crida a "no regalar res, ni una data". ■

EL WC QUE ET RENTA AMB AIGUA

In-Wash® Roca

Visita la nostra exposició a Carretera Mataró 27 (Badalona)

PARQUETS, SANITARIS I CERÀMIQUES

Alberch Tel. 933 894 200 - www.alberch.com

ANUNCIO DE FUSIÓN POR ABSORCIÓN

Lloguers Barreres, S.L.U. (Sociedad Absorbente)
Estach Lloguers, S.L.U. (Sociedad Absorbida)

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 43 de la Ley 3/2009, de 3 de abril, sobre modificaciones estructurales de las sociedades mercantiles ("LME"), se hace público que el socio único de Lloguers Barreres, S.L.U. (la "Sociedad Absorbente") y el socio único de Estach Lloguers, S.L.U. (la "Sociedad Absorbida"), ambos en fecha 22 de octubre de 2018 han decidido la fusión por absorción de la segunda por parte de la primera en los términos establecidos en el proyecto común de fusión de fecha 15 de octubre de 2018.

La fusión implica la transmisión en bloque, por sucesión universal, del patrimonio de la Sociedad Absorbida a la Sociedad Absorbente, la atribución de participaciones de la Sociedad Absorbente al socio único de la Sociedad Absorbida y la disolución sin liquidación de la Sociedad Absorbida, circunstancia que conllevará la extinción de la misma.

Se hace constar el derecho que asiste a los socios y a los acreedores de la Sociedad Absorbente y de la Sociedad Absorbida de obtener el texto íntegro de las decisiones de fusión adoptadas, así como los respectivos balances de fusión.

Se hace constar igualmente el derecho que asiste a los acreedores de la Sociedad Absorbente y de la Sociedad Absorbida de oponerse a la misma en el plazo y en los términos previstos en el artículo 44 LME.

En Barcelona, a 22 de octubre de 2018.

Maria Rosa Orteu Balust,
administradora única de Lloguers Barreres, S.L.U. y de Estach Lloguers, S.L.U.

Ajuntament de Lliçà d'Amunt
ANUNCI

El Ple de l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt, en sessió del dia 18 d'octubre de 2018, ha aprovat inicialment la modificació de l'Ordinança municipal per la gestió de runes i terres de Lliçà d'Amunt.

Es fa públic en compliment de l'article 63.2 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, per tal que durant el termini de 30 dies, comptats des del següent al de la darrera publicació al Butlletí Oficial de la Província o al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, es puguin formular les reclamacions que es creguin oportunes.

Si durant aquest període no es presentessin reclamacions o al·legacions, l'acord d'aprovació inicial esdevindrà definitiu.

Lliçà d'Amunt, 22 d'octubre de 2018

Gemma Navarro Medialdea
Secretària accidental

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Directes al ple

PROTAGONISTES • Ernest Maragall, Francesc Homs, Anna Erra, Gemma Espigares i Jorge Soler, alguns dels convidats d'ahir al set d'El Punt Avui TV des del Parlament **DEBAT** • La tertúlia i l'anàlisi van ser presents també dins el programa

Redacció
BARCELONA

El Punt Avui TV torna a desembarcar al Parlament de Catalunya amb motiu de la celebració, ahir i avui, d'una nova sessió d'activitat parlamentària. Ahir, l'emissió especial d'aquesta cadena arrencava puntualment a dos quarts de deu del matí amb el programa *Connexió Parlament*, amb el periodista Igor Llongueres al capdavant i amb les connexions en directe amb la també periodista Magda

Muñoz. Com ja és habitual en aquestes cites, el programa es va nodrir de diversos tertulians i analistes de l'actualitat política que van donar la seva visió sobre el panorama parlamentari del moment i els temes que es van tractar a la sessió plenària d'ahir. Anna Arqué, Afra Blanco, Joan Solé o Xavier Torrents van ser algunes de les veus presents al debat.

A banda, el director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, va entrevistar personalitats com el conseller d'Acció Exterior, Ernest

Maragall (ERC), i l'exconseller i advocat Francesc Homs. D'ambdues converses en poden llegir un extracte en les pàgines d'aquest diari.

A més, també van passar pel programa conduït per Llongueres la diputada Anna Erra (JxCat), que va posar llum al projecte de llei sobre la supressió del Consell Comarcal del Barcelonès, i els també diputats Jorge Soler (Cs) i Gemma Espigares (ERC), que van fixar posicions sobre la proposta de Cs per millorar la qualitat dels serveis sanitaris. ■

Les entrevistes i l'anàlisi van ser els protagonistes al set d'El Punt Avui TV ahir al Parlament. A baix a la dreta, part de l'equip professional que fa possible les emissions del canal ■ P.A./N.H.

Les frases

“Avui presentem una proposició de llei que va ser truncada per l'aplicació de l'article 155”

Anna Erra
DIPUTADA DE JXCAT

“És possible que avui es tanqui una altra porta per parlar de les llistes d'espera al Parlament”

Jorge Soler
DIPUTAT DE CIUTADANS

“El decret [en matèria de Salut] serà molt més ràpid i garantista. Ningú hi podrà anar en contra”

Gemma Espigares
DIPUTADA D'ERC

Absolen una tuitaire de Reus, acusada d'amenaques a Llarena

M. Piulachs
BARCELONA

La titular del jutjat penal 1 de Reus ha absolt una veïna del municipi, acusada per la fiscalia dels delictes d'injúries i amenaces al magistrat del Tribunal Suprem Pablo Llarena per una piulada contra ell i la seva dona. La jutgessa Ma-

ria del Prado Escoda sosté que no s'ha provat de forma nítida que la dona fos l'autora d'aquell escrit a Twitter, i ahora afegeix que s'emmarcaria en la llibertat d'expressió, tot citant la sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans, que a l'estiu va donar la raó a tres joves de Girona que cremar fotos del

rei no és delictiu.

La piulada deia: “La dona del fill de puta d'en Llarena és Gema Espinosa. És directora de l'Escola Judicial. Viu a Sant Cugat. Cal difondre-ho perquè han de saber que no podran anar pel carrer a partir d'ara!” La dona va negar ser-ne l'autora i la jutgessa afirma que els Mossos no van

identificar-la clarament ja que el *pantallazo* recollit per la fiscalia no era l'original. A més, justifica que, “en el context actual, la societat critiqui qui pren decisions”. Hi afegeix que per ser delictiu, les amenaces han de ser creïbles i que resté a veure la dona amb el fet que Llarena dugui guardaespalles, clou. ■

El magistrat del Suprem Pablo Llarena, participant en un curs de la Complutense a El Escorial, el juliol passat ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La creació de Sobiranistes posa Alamany a la corda fluixa

La direcció dels comuns critica obertament la portaveu parlamentària, per la manera com s'ha posat en marxa la plataforma sobiranista ■ Ella admet que la seva destitució pot estar a tocar

D. Brugué
BARCELONA

Ja va passar a ICV el 2015, quan es va crear el corrent Compromís amb la Independència. Tres anys i mig després, la situació es repeteix amb l'hereva, Catalunya en Comú. La creació de la plataforma Sobiranistes, liderada per Elisenda Alamany i Joan Josep Nuet, ha obert ferides internes que podrien acabar portant conseqüències. La més immediata podria ser la destitució d'Alamany com a portaveu parlamentària. I és que la presentació del corrent, dimarts, ha obert discrepàncies que es feien patents en missatges públics penjats per dirigents i militants a les xarxes, però també en un àmbit intern.

El més evident d'això últim és la carta que la direcció de Catalunya en Comú

Elisenda Alamany compareixent al Parlament ■ ARXIU

va enviar a la militància ahir mateix i en què critica obertament Alamany. L'acusa d'actuar de manera "poc transparent, elaborant el manifest presentat dimarts "al marge dels espais de debat i de participació de l'espai polític". Segons la direcció, Catalunya

en Comú s'ha mantingut fidel a l'ideari fundacional i reivindica que són un únic espai "no declaradament independentista". Fonts dels comuns confirmaven ahir a aquest diari el malestar a la formació. No tant perquè s'hagi creat la plataforma, sinó, segons

La frase

“Assumeixo els costos, però això també denota que hi ha certes dinàmiques que cal canviar”

Elisenda Alamany
PORTAVEU PARLAMENT DELS COMUNS

afirmen, per la manera com s'ha fet. La marxa de Xavier Domènech, el mes passat, havia d'obrir una nova distribució al grup parlamentari en què, per a sorpresa d'alguns sectors, Alamany era nomenada portaveu parlamentària, tot i que la seva tasca al Parlament no era vista amb bons ulls per aquesta secció perquè consideraven que era massa propera a formacions com ara ERC o JxCat. Alamany n'és conscient i ahir, en declaracions a RAC1, admetia

que segurament la seva destitució està sobre la taula. “Assumeixo els costos que pugui tenir, però això també denota que hi ha certes dinàmiques que cal canviar”, va dir. També va declarar que Domènech va marxar també “esgotat” pel tipus de dinàmiques que critica ara la plataforma Sobiranistes. A les xarxes socials, les crítiques també es van fer evidents. Alguns, com ara la regidora de Barcelona Gala Pin, parlaven directament d'ego i *trepisme* tot i que sense anomenar directament Alamany. També ho va fer, entre d'altres, Marc Bertomeu, exsecretari general de Podem a Barcelona, que escrivia: “Anar per lliure en nom de la democràcia és, com a mínim, menys democràtic que posar el càrrec a disposició d'uns òrgans escollits democràticament. ■

Mor
l'exministra
socialista
Carmen Alborch

Redacció
BARCELONA

L'exministra socialista de Cultura Carmen Alborch va morir ahir, dimecres, a la seva casa de València, als 70 anys, víctima d'una llarga malaltia. Alborch, nascuda a Castelló de Rugat (Vall d'Albaida), va formar part del govern de Felipe González a partir de 1993 i va ser diputada socialista al Congrés durant tres legislatures (de la VI a la VIII) per la circumscripció de València. Era autora de diverses obres literàries on abordava el feminisme, la política i la cultura, i havia estat guardonada amb diverses distincions de la Generalitat Valenciana, l'última de mans del president de la Generalitat Valenciana, Ximo Puig, i del president espanyol, Pedro Sánchez. Nombroses persones, entre elles Sánchez mateix es van sumar ahir a les mostres de condol pel decés d'Alborch. Des del PSC, Miquel Iceta va demanar que “el seu exemple no es perdi”. ■

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 24 d'octubre del 2017

DAVID BRUGUÉ

En defensa de la dignitat a l'escola catalana

La comunitat educativa, farta de les falses acusacions de partits com el PP i Ciutadans que a l'escola catalana s'adoctrina a favor de l'independentisme, diu prou. Centenars de municipis de tot Catalunya es mobilitzen en defensa del model educatiu català i per exigir que el govern espanyol no toqui l'educació. ■ JOSEP LOSADA

“No van contra els drets i llibertats dels catalans sinó dels qui posin en dubte el seu règim”

RAÜL ROMEVA
CONSELLER D'EXTERIORS

“Unes eleccions constituents sense ser república i sense procés constituent són unes autonòmiques”

MIREIA BOYA
DIPUTADA DE LA CUP

“Hi ha mecanismes a la UE per garantir la continuïtat d'un estat català dins del mercat únic i la zona euro, els dos pilars fonamentals”

NATÀLIA MAS-GUIX
DIRECTORA GENERAL D'ANÀLISI ECONÒMICA

El camí del govern cap a la DUI pren força

La majoria sobiranista aposta per la DUI però membres del govern pressionen Carles Puigdemont perquè no faci la proclamació d'independència i en el seu lloc convoqui eleccions. El president no anirà al Senat “per no perdre el temps amb els que ja han decidit arrasar el nostre autogovern”.

Rajoy també afronta la divisió al seu govern

No només al govern de la Generalitat hi ha diferències de criteri sobre el camí a seguir. A La Moncloa passa el mateix. Mariano Rajoy es troba atrapat entre els ministres que, un cop clar que s'aplicarà l'article 155 per suspendre l'autogovern català, el volen de més intensitat o més suau.

Els mitjans públics catalans planten cara

Les direccions i els treballadors dels mitjans públics catalans –TV3, Catalunya Ràdio i l'ACN– presenten un manifest conjunt pel dret a la informació davant l'amenaça del 155. Ciutadans fa campanya perquè els mitjans públics no se salvin de la intervenció i siguin acomiadats alguns dels professionals.